Entrada

Tot jo tinc set de Déu

Per pregaria.cat el dl., 04/05/2009 - 09:00

Aquell vell pelegrí que havia fet el camí de Santiago set vegades va deixar escrit en el seu quadern aquest fragment del salm 42, comentat per ell mateix. El van trobar uns familiars pocs dies després de la seva mort.

2 Com la cérvola es deleix per les fonts d'aigua,

també em deleixo jo per tu, Déu meu.

Aquest calorós matí m'he amagat al bosc que és al costat de la riera major. Quiet escoltava els ocells, i mirava com l'aigua anava passant com sempre. He vist el cérvol que baixava bufant de calor i bevia de l'aigua amb un deliri assedegat.

També tinc set de Tu, Déu meu. Tant proper i tan amagat. Molts cops he sentit la teva presència, i ara fa temps que em moro de calor. Es deleix el cor per Tu. Se que ets l'Únic. No vas dir: veniu a mi tots els que teniu set....? Doncs avui vinc a Tu.

3 Tot jo tinc set de Déu,

del Déu que m'és vida;

quan podré anar a veure Déu cara a cara?

La meva set és de totalitat. La ment té set de la teva llum. El cor té set del teu amor. El cos té set de la teva pau. Els braços de la teva abraçada, les mans de sentir-se entre les teves, la imaginació de la teva imatge, i tot jo... del teu silenci ple.

Deien els antics que veure a Déu era morir-se. Però en Jesús, tan humà, tan proper, tan amic... veure't cara a cara és Vida. Ets Vida de la vida, Llum de la llum, Força de la força, Amor de tots els amors. Ara en la presència de la fe.... després, cara a cara.

4 Les llàgrimes són el meu pa

de nit i de dia,

No són tan sols per mi les llàgrimes, ja ho saps, són per tanta gent que pateix. A vegades es fa una mica insuportable. Fins tinc la temptació de desconnectar-me, d'aïllar-me. Però el mal no deixarà de ser-hi si jo m'amago. Guerres, injustícies, esclavatges, infidelitats, tortura, malalties, accidents, venjances.... són també el nostre pa de cada dia. No vull viure d'espatlles al món, encara que em faci patir.

i a tota hora em diuen:

«On és el teu Déu?»

Ja veus, en front del mal en el món em pregunten on és el teu Déu. La pregunta neix també del dolor, de la solidaritat i el desengany; però també de la ment racional, que cerca una lògica ben travada en la idea que tenen de Tu.

On ets, Senyor... clavat a la creu amb nosaltres, mort en les morts i dolors de la humanitat, i Viu en l'alliberament, la justícia, l'amor, el perdó... i aquella esperança del teu Esperit que és garantia de la teva darrera Paraula.... Déu de vius i no de morts.

Jesús Renau sj.